

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Opinia Trybunału (wielka izba) z dnia 30 listopada 2009 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich

(Opinia 1/08) ⁽¹⁾

(Opinia wydana na mocy art. 300 ust. 6 WE — Układ ogólny w sprawie handlu usługami (GATS) — Listy szczegółowych zobowiązań — Zawieranie porozumień dotyczących przyznania rekompensaty w zakresie zmian lub wycofania pewnych zobowiązań w następstwie przystąpienia do Unii Europejskiej nowych państw członkowskich — Kompetencja dzielona — Podstawa prawna — Wspólna polityka handlowa — Wspólna polityka transportowa)

(2011/C 211/02)

Język postępowania: wszystkie języki

Strony

Strona występująca z wnioskiem o wydanie opinii: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot

Wniosek o wydanie opinii — Światowa Organizacja Handlu (WTO) — Układ ogólny w sprawie handlu usługami (GATS) — Listy szczegółowych zobowiązań dotyczących otwarcia rynków i przyznania traktowania narodowego — Porozumienia w przedmiocie zmian i wycofania szczegółowych zobowiązań w następstwie przystąpienia do Unii Europejskiej nowych państw członkowskich oraz w przedmiocie dostosowań rekompensacyjnych na rzecz członków WTO poszkodowanych w wyniku takich zmian i wycofania — Rodzaj kompetencji (wyłączna lub dzielona) Wspólnoty do zawarcia tego typu porozumień oraz właściwe podstawy prawne — Zakres stosowania odpowiednio wspólnej polityki handlowej i wspólnej polityki transportowej

Sentencja

1) Zawarcie porozumień z poszkodowanymi członkami Światowej Organizacji Handlu w rozumieniu art. XXI Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS), takich jak opisane w niniejszym wniosku o wydanie opinii, należy do kompetencji dzielonej Wspólnoty Europejskiej i państw członkowskich.

2) Akt wspólnotowy dotyczący zawarcia tych porozumień należy oprzeć zarówno na art. 133 ust. 1, 5 WE i art. 133 ust. 6 akapit drugi WE, jak i art. 71 WE i art. 80 ust. 2 WE, w związku z art. 300 ust. 2 WE i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008

Opinia Trybunału (w pełnym składzie) z dnia 8 marca 2011 r. — Rada Unii Europejskiej

(Opinia 1/09) ⁽¹⁾

(Opinia wydana na mocy art. 218 ust. 11 TFUE — Projekt porozumienia — Wniosek o wydanie opinii — Ustanowienie jednolitego systemu rozstrzygania sporów patentowych — Europejski i wspólnotowy sąd patentowy — Zgodność wspomnianego projektu z traktatami)

(2011/C 211/03)

Język postępowania: wszystkie języki

Strony

Strona wnosząca o wydanie opinii: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek o wydanie opinii — Zgodność z traktatem WE projektu porozumienia ustanawiającego jednolity system sądowego rozstrzygania sporów patentowych — System sadowy dotyczący patentu europejskiego i patentu wspólnotowego złożony z sądu pierwszej instancji i sądu apelacyjnego — Przyznanie tym sądom właściwości do orzekania w szczególności w przedmiocie sporów dotyczących ważności lub stosowania patentów wspólnotowych związanej z uprawnieniem względnie obowiązkiem tych sądów do zwrócenia się do Trybunału w trybie prejudycjalnym z pytaniami dotyczącymi wykładni traktatu WE lub ważności i wykładni aktów przyjętych przez instytucje Unii — Naruszenie autonomii wspólnotowego porządku prawnego i pierwszeństwa prawa wspólnotowego?

Sentencja

Przewidywane porozumienie ustanawiające jednolity system rozstrzygnięcia sporów patentowych (zwany obecnie „europejskim i wspólnotowym sądem patentowym”) nie jest zgodne z postanowieniami traktatu UE i traktatu FUE.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen przeciwko H. Akdasowi, H. Agartanowi, Z. Akbulutowi, M. Basowi, K. Yüzügüllüerowi, E. Keskinowi, C. Topalogluowi, A. Cubukowi, S. Sariisikowi

(Sprawa C-485/07) (¹)

(Stowarzyszenie EWG-Turcja — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Uchylenie klauzul zamieszkania — Zakres — Dodatek do renty inwalidzkiej wypłacany przez przyjmujące państwo członkowskie w celu zapewnienia beneficjentom minimum egzystencji — Zmiana ustawodawstwa krajowego — Zniesienie tego dodatku w przypadku zamieszkiwania przez beneficjenta poza terytorium danego państwa członkowskiego)

(2011/C 211/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Strona pozwana: H. Akdas, H. Agartan, Z. Akbulut, M. Bas, K. Yüzügüllüer, E. Keskin, C. Topaloglu, A. Cubuk, S. Sariisik

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Centrale Raad van Beroep — Wykładnia art. 9 układu stowarzyszeniowego, art. 59 protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Brukseli w dniu 23 listopada 1970 r. i zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 193, s. 1) oraz art. 6 ust. 1 decyzji Rady Stowarzyszenia nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin (Dz.U. 1983, C 110, s. 60) — Uregulowanie krajowe przewidujące przyznanie dodatku do świadczenia z tytułu ubezpieczenia na wypadek niezdolności

do pracy, służące osiągnięciu poziomu minimum socjalnego — Ograniczenia w przypadku zamieszkiwania poza terytorium Niderlandów — Redukcja świadczeń według dwóch modeli w zależności od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej

Sentencja

1) Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy decyzji Rady Stowarzyszenia nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin należy interpretować w ten sposób, że ma on skutek bezpośredni, tak że obywatele tureccy, do których ten przepis się stosuje, mogą powołać się na niego bezpośrednio przed sądami krajowymi państw członkowskich, aby spowodować odstąpienie od stosowania norm prawa wewnętrznego, które są z nim sprzeczne.

2) Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy decyzji nr 3/80 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które, tak jak art. 4a Toeslagenwet (ustawy o świadczeniach dodatkowych) z dnia 6 listopada 1986 r., znosi prawo do świadczenia takiego jak dodatek do renty inwalidzkiej, przyznanego na podstawie ustawodawstwa krajowego, względem byłych tureckich pracowników migrujących, gdy powrócili oni do Turcji po tym, jak utracili prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim z powodu okoliczności, iż stali się niezdolni do pracy w tym państwie członkowskim.

3) Artykuł 9 Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turcji, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., nie ma zastosowania do sytuacji takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-306/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 93/37/EWG i 2004/18/WE — Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane — Przepisy w zakresie zagospodarowania przestrzennego autonomicznej wspólnoty Walencji)

(2011/C 211/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro, D. Kukovec oraz M. Konstantinidis, pełnomocnicy)